

Martin Marstaller

**Typvs || Coniugij artificiosiss[imus].|| Vdalrico,|| Megapolensivm || Dvci,|| Et
Annae,|| Ex Illvstriss.|| Pomeraniæ Ducum Familia.|| Sponsis Illvstriss.||**

Bardi Pomeraniae: loh. Witten, 1588

<http://purl.uni-rostock.de/rosdok/ppn880288698>

Druck Freier Zugang

1. *Gyphochonius* *epithel.* 1588.
2. *Gyphochonius* *varius* 1588.
3. *Gyphochonius* *varius* 1588.

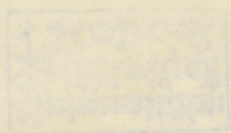
K

80

MK-1439^{1-3.}

O. HÜNEMÖRDER
UNIVERSITÄTS-
BUCHBINDEREI
ROSTOCK
Grüner Weg 5

T Y P V S
Coniugij artificiosiss.

V D A L R I C O,
M E G A P O L E N S I V M
D V C I,
E T

A N N A E,
E X I L L V S T R I S S.

Pomeraniæ Ducum Familia.

S P O N S I S I L L V S T R I S S.

nuncupatus à

Martino Marstallero.

BARDI POMERANIAE,
In officina Principis, per Ioh. VVitten.
M. D. LXXXVIII.

T Y P V S
Coniugij artificiosissimus.

*Maxima nunc priscae Pharodenum gloriae
gentis,
Et columen patriae, praesidiumq;
tua.*
*VALRICE, grauis solidae virtutis
honore,
Raraq; Germani luxq; decorq; soli.*
*Dum iussi memor aeterni, Legisq; verenda,
Quae generis curam mandat habere sui.*
*Instauras, renouasq; pio stata fœdera ritu,
Fœdera legitimi notaq; iura Thori*
*Connubioq; tibi, prouisam à numine, iungis,
Moribus, ingenio, pectore, stirpe, parem.*
*Non equidem dubito, quin plurimus vndique vates
Apporet Thalamis Carmina pacta tuis.*
*Carmina, diuerso multum distantia cultu,
Pro Genij auctoris conditione sui.*
*Hic repetens primos retro ex Annalibus annos,
Progeniem SPONSAE concinet, ille TVAM.*
*Dignum opus Ingenio vatis, quem nec sua tardant
Ocia, nec duro pondere cura premit.*
*Aliter connubij sancitum à Numine fœdus,
Auctorisq; canet iura marita Dei.*
*Qui primus roseamq; ADAE coniunxerit HEVAM,
Vincta parans sola dissoluenda nece.*
*Coniugioq; suas Leges praescripserit, vnde
Ius non mutandi pendeat omne Thori.*
*Fallor? an & tali Mystéria condita nexu,
Quis referet sacrae fila mouendo Lyræ,*
*Sed nec composito deerit qui carmine laudet,
Te Sponsum, & Sponsae cognita dona tua.*

A ij

Com-

*Componens veterum Exemplis Exempla tuorum,
 Splendescat vestrum clarius vnde decus.
 At quid ego? Aonios hic quem strepere inter Olores,
 Officij ratio, blandaq; iussa iubent.
 Officij ratio: cognatae deditus Aula,
 Quod merito votis publica vota iuueni.
 Iussa: BOGISLAVS quod idem Dux optimus Aula
 Imperet, & partes has velit esse meas.
 Quid moueam? vestrae sequar fastigia laudis,
 Materiam à proauum stirpe utriusq; petens?
 Claraq; percensens OBOTRITAE lumina gentis,
 Facta tuae stirpis non reticenda canam?
 Inprimis quicquid memorabile pace vel armis,
 Ille suo MAGNVS tempore gessit AVVS.*

SOPHIA
 Eriici II. fi-
 lia, soror Bo-
 gislai magni
 nubit Magno
 Megap. Duci.

b
 Altera eius-
 dem Eriici fi-
 lia Margare-
 ta Baldasari
 Magni fra-
 tris vxor.

c
 Anno Chri-
 sti 1431.

d
 Iohannes
 Dux Megap.
 Academiae
 Rostochien-
 sis fundator.

e
 Academia
 Rostochien-
 sis instituta,
 Anno 1419.
 Confirmata
 à Martino V.
 pontifice.

*MAGNVS auus, quondā POMERANO è stemmate coniunx
 Cui Ducis ERICI filia nupta fuit.
 Cuius blanda soror fratri mox iuncta minori est
 b BALDASARO, insigni Religionis Duci.
 HEINRICVMVE canam proauum? qui Marte secundo
 c Adiunxit Regnis VANDALA Regna suis.
 Aut ABAVVM rara ornatum virtute d IOHANNEM?
 Qui Musis sedes, dignaq; tecta dedit.
 Scilicet ARCTOJ hic propè Balthica littora ponti,
 c Qua iacet vrbs suauius nomen adepta ROSAE.
 Quae nunc auspicijsq; tuis, superumq; fauore
 Floret, & Aonium complet odore nemus.
 An potius mihi nota magis praeclara meorum
 Facta Ducum, SPONSARUM concelebremq; GENVS?
 Inde vsq; à primis repetens praconia GRYPHIS,
 Quos ortu constat sanguinis esse GOTHOS.
 BARNIMVMq; loquar, qui stemmate primus in illo,
 Victurum potuit promeruisse decus.
 Temporis auspicio, felicisq; omine fati,
 Nam primos tenebris barbara saecula premunt.*

BAR-

BARNIMVM, stabat qui à partibus AVCVPIS æquis,
^f Arma simul causa pro meliore gerens.
 Tunc ubi vastabat Germanas HUNGARVS oras,
 Scutia insigni præmia clade ferens.
 Præmia clade ferens, MERSBURGAE fusus ad urbem,
 Corpora caesorum vix capiente solo.
 § SVANTIBORVM mæ canam? serie qui quartus ab illo
 Vulgo huius stirpis creditur esse caput.
 Magnanimus Princeps, bello qui fortis & asper,
 SARMATICO generi terror & horror erat.
 Cuius defuncto quoque filia SCLAVA^h CRITONE,
 Qui quondam Princeps, RVGIA clara, tuus.
 HEINRICO inussit Domino MEGALEPOLIS ora,
 Historiæ veterum si tribuenda fides.
 Quo primum iunctæ vicinæ fœdere gentes,
 Quas REGNISA tuis cœrule iungis aquis.
 An BERTISLAIS potius præconia pangam?
 Quorum præ reliquis laus celebranda venit.
 Ex quibus & vestro sibi quidam è stemmate iunxit^k
 Consortem (nomen MAGDALOINA) thori.
 An mage præstantes animis & fortibus ausis,
 BVGSLAVOS, quorum longior ordo, canam?
 Nam bene si numeres, bis fert hæc Natio septem
 BVGSLAVOS, claræ fulcra decora domus.
 Ex quibus ut veterum scriptorum turba celebrat
 Hunc, MAGNYM meritis quem sua secla vocant.
 Quod quondam^l SOLYMAS longè penetrarit ad arces,
 Viderit & sanctæ iuncta sepulcra cruci.
 Cuius Danorum^m FRIDERICO filia Regi
 Connubij pacto iuncta SOPHIA fuit.
 Vnde genus traxit, lecti quæ prima iugalis
 HELISABE consors est & pia lecta tibi.
 Quæ res omen habet, GENITRIX nam quod genus illi,
 Hoc GENITOR Sponsæ præbuit ipse novæ.
 A iij

^f
 Anno Christi
 933. in
 percelebri
 illo prælio
 quo Heinri-
 cus Auceps
 Vngaros vi-
 cit & fudit-

^g
 Floruit hic
 circa annum
 Christi 1080.
 & seq.
 Obijt 1107.

^h
 Hic Crito
 Rugiæ Prin-
 cept à pro-
 prijs mini-
 stris interfe-
 ctus anno
 Christi 1103.
ⁱ
 Celebraban-
 tur nuptiæ
 Lubecæ an-
 no Christi
 1106.

^k
 Celebraban-
 tur nuptiæ
 Bardi Pon.
 Anno Chri-
 sti 1475.

^l
 Anno Chri-
 sti 1496. pro-
 fectus, redijt
 anno 1499.

^m
 Erat is tum
 Holfatiæ
 Dux post ad
 Regiam di-
 gnitatem e-
 uectus. Du-
 xit hanc So-
 phiam 1518.

Hunc

Hunc ergo ut veteres, sic nos celebrabimus illum
 Qui nomen DECIMVS TERTIVS illud habet.
 Quem melior PIETAS, & amor quem PACIS amica,
 Ornat quem VIRTVS, INGENIIq; decus.
 Ingenij decus, & varias mens culta per artes,
 Eximium Nomen qua sibi laude parat.
 Ne sit opus tantum maiorum sanguine niti,
 Seu BVGSLAVE tuo, siue PHILIPPE tuo.
 Magne PHILIPPE tuo, patriæ qui primus in oris,
 Purgata firmas Religionis opus.
 Hinc igitur Laudesue tuas, Sponseue canendo
 Ordinar? ac Epici carminis arte veham?
 At non hac humeris nunc apta est sarcina nostris,
 Dum rapit his Princeps oia danda Puer.
 Alteriusq; vrget curæ labor, hac vice qui me
 Non patitur Musas eloquiumq; sequi.
 Quin alios eadem culto contexere versu
 Credo, quibus Musæ sorsq; benigna fauent.
 Oiaq; optata superant concessa quietis,
 Ac nullæ incepto sunt studijsq; moræ.
 Sed nec connubij dicam primordia, nec quæ
 Vulgari toties sunt repetita Lyræ.
 Ne vano renouem studio, frustra, retexam
 Penelope telæ stamina trita tuæ.
 Ut tamen officij partes, viresq; canendo
 Expendam, & rectè carminis orsa regam.
 Hunc non vulgarem, bene qui sub imagine ficta,
 Coniugij reddit iura fidemq; Typum
 Describam, tacitasq; notas, sensumq; recludam
 Quem tegit inuolucro picta Tabella suo.
 Describam, SPONSOQVE tibi, SPONSAEQVE decoræ,
 Deuoti mittam muneris ista loco.
 Quamuis ingenio cernenti abstrusa sagaci,
 Indice opus versu non reat esse tibi.

Tuta

*Tu tamen officium Vatis, studiumq; probabis,
Non multo tenuis qui tibi Thure litat.*

Clauditur exiguo CONIVNXcum CONIGE in orbe, Typi descriptio.
Quos CRANIO iunctos murua vincla ligant.

DEXTRA vtrinq; FACEM flammaram luce coruscam,
In laeso duplici vulnere CORDE, tenet.

FAX alia EXTINGUITA ad Cranium protenditur infra,
Quæ FVMO nebulas dissiliente facit.

NVDATO, pariter RECLUSO & pectore, sed COR
Monstrat vt ILLE suum, monstrat & ILLA suum.

Inferius GEMINO iunguntur PIGNORE lecti,
In quo Naturæ SEXVS VTERQVE patet.

Ante pedes parili, cum TVRTVRE TVRTVR, amor
Ludit, & exili murmure mite sonat.

Et nisi me fallunt oculi, TESTVDO puellæ
Istius tenero sub pede lenta later.

Scilicet hic TYPVS est, qui quid monstretue tegatue,
Imparibus sit fas hinc memorare modis.

Typi accommodatio.

Principio Geminos VINCLVM quod nectit amantes,
EST amor, & puro certa in amore FIDES.

Vinculum amor & fides.

Ex quibus hic iungit, retinet magis altera iunctos,
Et firmat vincolo fœdera pacta suo.

Additur in medio CRANII flauentis imago,
Quæ rata vult pacta hæc MORTIS ad vsque DIEM.

Cranium.

Et lethum veri metam proponit amoris
Auctor coniugij sanxit vt ipse DEVS.

Fallor? an è vincolo VIRIDIS protruditur VVA,
Quæ simul indicium SVAVIS AMORIS habet.

Vuz.

Nec mirere pio conferri vincula Amori,
Cum non res homines arctius vlla liget.

Quippe nec è solido constantes ære catenæ,
Facta nec è lini semine vincla leuis.

Tam firmo astringunt captorum corpora nexu,
Quam firmo, verus pectora vincit AMOR.

Magnus

Floruit Sam-
son circa an-
num Mundi,
2810. & seq.
Natus enim
est A. M.
2790.

Vlysses cum
reliquis ad
oppugnan-
dam Troiam
Profectus, an-
no Mundi
2772. redijt
domū 2792.

Circa an-
num Christi
1027. Histo-
ria nota est.

Magnus erat, reliquosq̃ excelsō vertice supra,
Qui raro laudem robore SAMSON habet.

Hinc hostem solitus ruptis eludere vincis,
Seu funis siue hoc dura catena foret.

At non is rapidi vinculum dirupit Amoris,
Blanditijs captus DELILA bella tuis.

Hoc ergo & reperit vinclo constrictus VLYSSES,
Penelopen, quatuor post statā lustra, suam.

Nec potuit CIRCES remorari fraudibus, omnem
Illa licet magica mouerit arte dolum.

Hoc etiam nexu GVELPHI laudabilis VXOR
Vincta, suum haud potuit deseruisse virum.

Sed subiit dubiæ metuenda pericula fortis,
Carum humeris quando fert animosa Ducem.

Cuius fama manet fidei, dum GVELPHICA durat,
Magnanimum auspicio stirps generosa Ducum.

Te quoque CHRISTIERNI coniunx ISABELLA potentis,
Danorum Regem quem sua regna fugant.

Pura fides docuit, constansq̃ ea copula amoris,
Exilio patrium postposuisse solum.

Vltima sed quod sit Mors veri linea amoris,
Historia Exemplis hoc quoque multa docet.

Forte duos angues quos prendit GRACHVS in æde,
Dum rogat augurij numquid ab arte notent

Augur ait: Mors certa tibi, mors dico paratur,
Isto si perimis de grege GRACHE marem.

Fœmina sin serpens violento occumbit ab ictu,
Vxoris properant fata suprema tue.

Dixerat: ille marem correpta fuste trucidat,
Ritè nece vt subita pectora fida probet.

Prostratusq̃, anima fugiente expirat, at illi
Extendit vitæ lurida parca dies.

Huc ergo verum letho finiuit Amorem,
Ostendens quam sit dulce in Amore mori.

ADME-

*AD METI ALCESTIS simili quoque claret Amore,
 Pro vita cari Coniugis ausa mori.*
Verū ALTERNA cremat quid COR, cum TERTIA inumbret Facce Gemi-
FAX CRANIVM, fumo testificante rogam. nae ardentes,
Mutuus ardor agat cor concors, donec amorem vna extin-
Extincta tollat Mors violenta Face. cta & fu-
EVNIA constanti sic arsit amore maritum, mans.
Sic huius coniunx arsit Amore pari.
Octo simul iunctis vt lustris & tribus annis,
Vita nigrum fuerit consona ad vsque rogam.
Vsque adeo, vt nunquam facto, nutuue, vel ore,
Laeserit illa suum, laeserit ille suam.
Altera sic actis & quinque TERENCEIA lustris,
Cum consorte pari vixit Amore suo.
Sunt hac rara quidem, sed si DIVINA supernè
Irradiet, veris GRATIA facta bonis.
Contingent, concorsq; animus, concorsq; voluntas,
Mutuaq; accensi vulnera cordis erunt.
Quod RADII signant LVCIS fulgentis ab alto, Coruscatis.
Manare a summo scilicet ista DEO.
Nimirum hoc quondam sub imagine culta vetustas,
Et tacitis voluit significare notis.
Quando puellarum fingit genus omne perosus,
Feminei ob mores fædâq; facta Chori,
PIGMALION VENERIS quod sit de munere nactus,
Eximiam Sponsam, connubiumq; bonum.
Nam postquam sibi sculpsit EBVR, formamq; puellæ
Expressit, cæli latior arte sui.
Concipiens operis, forma deceptus, Amorem
Mox rogat, vt viuat, datq; petita VENVS.
Quæ cælo optatè iuueni quia contigit vxor,
Dos Vxor superum quod sit HONESTA docet.
Fallor? an intento COR INDICE monstrat vterq;
Cernentum ac oculis PECTORA APERTA gerit.
B Num-

Numquid ut in cunctis mentem inspiciatq̃, notetq̃,
 Coniugis illa sui, Coniugis ille sua.
 Sitq̃ idem his Animus, quem non SIMVLATIO fallax
 Contegat, efficto dissimuletq̃ dolo.
 Sic MITHRIDATIS coniunx pulcherrima Regis,
 Mente viro concors HIPSICRATEA fuit.
 Quae mentem studiumq̃ viro quo fida probaret,
 Et stabilem in duris, & sine labe fidem.
 Nec tondere comam, nec cultum veste virili,
 Nec mutare armis mollia pensa timet.
 Scilicet hoc penitus pia pectora more recludens,
 Prompta animo coniunx exulis esse viri.
 Sed GEMINI alternis constricti nexibus arctè
 Cur manibus prensant hos, propiusq̃ ligant?
 Scilicet ut finem monstrent, fructusq̃ petendos
 Connubio, & nexus pignora firma noui.
 Nam primum stabili quando duo corpora pacto
 Iunxit in Elysij ipse creator agris.
 Crescite, ait, vestrumq̃ genus renouate subinde
 Prole noua, pacti meta sit ista noui.
 Utq̃ probet res ipsa noui noua fœdera pacti,
 Mox primus Pater es, qui modo Sponsus erat.
 Quin eadem firmo quoque pignora dulcia nodo
 Fortius astringunt, vimq̃ ligantis habent.
 Sic & amans quamuis, & amanti pectore fido
 ABRAMO fuerit subdita SARA suo.
 Annis tot, tamen ut tandem moderante fauentis
 Numinis auspicio sit pia mater annus.
 Crescit amor, SARA Mq̃ suam mage suspicit ille,
 Hæc studio obseruat feruidiore VIRVM.
 Hinc AGAR effreni cum nato pellitur, antè
 Illa licet, Domino carus & ille foret.
 Nimirum ISACI facit hoc præsentia parui,
 Mutua qui astringit fœdere corda nouo.

Gemelli.

Nascitur
 Isaac, Anno
 Mundi 1047.

Sic

Sic ne destituat carum deserta maritum

PENELOPE, laudem quæ Probitatis habet.

TELEMACHVS causa vna fuit, qui restis ad instar

Copulat, haud vana pectora iuncta fide.

Iunguntur vero GEMINI, connexio amoris

Firmior & Generis spes sic ut inde simul.

Hinc TVRTVR fidei & puri Mysteria Amoris

Prodit, & auspicio comprobat ista bono.

Turtur.

Pingit enim fœdus vere constantis Amoris,

Purpureiq̃, simul signa pudoris habet.

Vsq̃ue adeo fatum cum functi comparis illa

Mœreat, æternos pressa dolore dies.

Vt nisi potandas pede disturbauerit undas,

Appositas vnquam non pia gustet aquas.

Tum contenta vno dilecto compare, raro

Exemplo, puram seruet ametq̃, Fidem.

Laudate vitam sic quondam TVRTVRIS egit,

Fida suo, & constans, LAODAMIA, viro.

TVRTVRE sic fida longè constantior ipsa est,

ALCYONE, sexus lumen honosq̃, sui.

Viderat hæc somno multoq̃, soluta labore,

Submersi ponto pallida membra viri.

Viderat, & somni tam tristi exterrita visu,

Incerto repetit littora mane gradu.

Nunc scindens pectusq̃, pium, flauosq̃, capillos,

Nunc CEYCA suum voce animoq̃, vocans.

Et quamuis veri non conscia, non tamen illa

Mente minus vero, somnia visa pauet.

Parua mora, appellunt submersum ad littora fluctus,

Iamq̃, patet fatum somnia quale gerant.

Ergo insperato casu deiecta, dolorem

Finire & luctus tædia morte parat.

Certa vel horrentes Domino comes ire sub umbras,

Vt pius æterno fœdere duret Amor.

B ij

Sed

*Sed superi, puramq; Fidem, & constantis Amoris
Hoc pignus, dignum vt laudis honore probent.*

*Mutato pariter vitam cum corpore reddunt,
Hosq; nouas vastum mox colit æquor aues.*

Testudo ma-
rina.

*Lenta sed hæc culto quæ sub pede fixa Puellæ
TESTUDO apparet, tegmine tuta suo.*

*Quid velit, aut leges quas hoc in fœdere condar,
Vulgatis notum iam reor esse notis.*

*Nimirum curamq; domus, studiumq; penatum
Quod gerere, vxoris laus sit honesta bonæ.*

*Vtq; tibi tua carn domus Testudo marina est,
Quam fers tardigrada quo tibi cunq; via.*

*Sic amet, ac omni poliat ratione penates
Vxor, dum sollers vir gerit arma foris.*

Floruit hæc
Lucretia
circa A. M.
3432. A. V.
220.

*Sic COLLATINVM pigro quando ARDEA bello,
Et studijs Mauors detinet vsque suis.*

*Castâ puellari ancillas LVCRETIA cura
Exercens, auget rem studiosa domi.*

*Pensans luce operas non deside mente diurnas,
Nocte etiam ancillis dans noua pensa suis.*

*Hinc quamuis fertur casti lux summa Pudoris,
Non hac laude tamen, laudis adepta minus.*

*Nam cum quisque suam Dominam laudaret, in illis
Hæc laudem forma & sedulitate tulit.*

*Quippe nurus Regis fuis per colla Coronis,
Cum visa est posito peruigilare mero.*

*Lumen ad exiguum famulæ huic data pensa trahentes,
Certabant Domina sedulitate sue.*

*Sic quoque (de nostris magis vt documenta petamus
Certa, solet quibus & maior inesse Fides)*

Pervenit
hæc illustris
foemina ad
ætatis an-
num 90.
Bogislaus is
IX. obiit an-
no Christi
1448.

*Magna BOGISLAI genitrix, quem nominis huius
Agnoscit NONVM, Gens Pomerana, Ducem.*

*Nec curare domum, nec munia obire fidelis
Matronæ, extremum destitit ante diem.*

Ægra

*Agra licet senio, tardisq̃, prementibus annis,
 Infirmi grauior corporis esset Anus.
 Verum instare operis, famulasq̃, vrgere monendo,
 Perstet in officij vt munere tota Domus.
 Vtq̃, suis studij certum instillaret Amorem,
 Hoc illi dictum semper in ore fuit.
 Orandi omisso studio, bipatente fenestra
 Sæpius inspiens exeruisse caput.
 Tum sæpe hinc inde, & passim, sine lege vagari,
 Aut stolidum speculum sustinuisse manu.
 Multa loqui, lentumq̃, horrere à rebus agendis,
 Res sunt quæ sortem lataq̃, fata fugant.
 Ocia nimirum prudens bene Fœmina vidit,
 Quam res Fœmineo perniciofa choro.
 Et quod ad officium rectè spectare putetur
 Coniugis, vt curet remq̃, domumq̃, suam.
 Scilicet hæc ergo præsens, DVX Inclyte, imago,
 Non dubijs monstrat, significatq̃, notis.
 Quam tibi coniugij faustum felicitis vt omen
 Offero, quo promptæ mentis honore queo.
 Eternumq̃, precor, qui condidit omnia, patrem,
 Pactaq̃, legitimi sanxit & ista Thori.
 Vt veluti vestras præsentis numine mentes
 Vniat, arcano consociando modo.
 Sic adsit porro stabili iam lege ligatis,
 Et vos continua prosperitate beet.
 Vulnere cor sectum simili face flagret vtrunque,
 Tu cor inspicias illius, illa tuum.
 Stringant vos nunquam rumpendi vincula amoris,
 Dum Fati extremus soluerit illa dies.
 Vtq̃, magis coalescat Amor, duretq̃, perennis,
 Accedant nexus altera vincla noui.
 Pignora florentis Thalami, pulcerrima proles,
 Patris Imago sui, matris Imago sue.*

B iiij

Sic

Sic fuerit iucunda magis, mellitaq; vobis
 Vita, renascendo prole subinde noua.
 Fallor? an è picto hîc non pictus FVLGOR Olympo
 Emicat, & multa lumina luce ferit?
 Ominis agnosco pignus felicitis, & inde
 Auguror, hæc summo vota probata DEO.
 Nimirum DEVS ista probat, quæ Numine dextro
 Constituit, faciet res velut ipsa fidem.
 Denique vos inter constet concordia fidi
 Turturis, & certo pura in amore Fides.
 Et dum tu populos moderaris legibus æquis,
 Et CHRISTI hospitium patria regna facis.
 Prudentis peragat cautè hæc Testudinis instar,
 Quæ poscet fœlix munia cunq; domus.
 Prouida procurare suos, partumq; tueri,
 Et monitis sollers, consilioq; potens.
 Quod si quæ teneros nondum bene nouit ob annos,
 Hæc nouus in sobolem cuncta docebit amor.
 Magnus Amor, DEVS ipse pio quem in corde parentum
 Indidit, & stimuli iussit habere vicem.
 Quos stimulos STORGAS dicunt, signamen Amoris
 Ætherei, quo nos ipse Creator amat.
 Sic igitur concordi animo, felici & amore,
 Ducatis letos, & sine lite dies.
 Accepti superis, patriæ, populoq; bonisq;
 Ad cœli dum vos deserat astra DEVS.
 Pertasos vita, & quos fert hæc vita dolorum,
 Nam misera es, & quæ vita secunda fuit.
 At seros superi facient regnare Nepotes,
 Et vestrum æterna laude virere genus.
 Præclarum genus, & prisca stemmata inclyta stirpis,
 Cuius fama ferit solis vtramq; Domum.
 Sed desisto DEO prece supplicare loquaci,
 Nam cor, non vocis tinnula verba probat.

Prom.

Promptior, ex animo, iustum dare, iusta petenti,
 Prompta bonum quam nos turba rogare sumus.
 Tu Iuuenis tantum iuuenilia carmina vatis,
 Votaq, quæ superos spero probare, proba.
 Illustris Princeps genere, & virtutis honore,
 Tuq, tuæ gentis sponsa decora decus.
 Fecimus officij ratio quod iussit, & ille
 Imperio qui nos ceptaq, nostra regit.
 Fecimus: at iusta quod non perfecimus arte,
 Est puer illustris, curaq, causa grauis.
 Quorum hic non præstat sua nostris ocia Musis,
 Hæc animi vires, Ingeniumq, premit.
 Ingenium premit, & studij conamina frangit,
 Occludens gratæ perfida laudis iter.
 At mihi si superi posset nubila cernere Phæbum,
 Et placitos dederint posset mala multa dies.
 Persequar haud segnis veterum vestigia vatum,
 Vosq, meosq, canam, quo licet ore, Duces.
 Interea parum perfectum hoc carmen ab arte,
 Consule SPONSE boni, Consule SPONSA boni.

F I N I S.

EIVSDEM MARSTALLERI,
Idyllion, & alia quædam Epigram-
mata, ijsdem Sponsis sacra.

IDYLLION.
GRYPHVS
Gamilion offerens.

Glle ego sum, veterum celebratus carmine GRYPHVS,
Clarorum decorans stemmata prisca Ducum.
Quos Dominos, opibus diues POMERANIA, rerum
Agnoscit, stabili prosequiturq; fide.
Huc etiam Pietas quem nunc prodire morantem
Iussit, & hæc SPONSIS munera ferre nouis.
Solutus in Officio videar ne segnis honesto,
Dum peragit partes cætera turba suas.
Ergo Dux VLRICE potens terrarq; mariq;
Comiter hoc promptæ suscipe munus Aus.

Blan-

Blanda ferant alij Sponsæ munuscula blanda,
 Me fortem forti fortia ferre decet.
 Scilicet hunc ENSEM, cum PALMAE fronde virentis,
 Cumq; nouo, LAVRI germina nota, LIBRO.
 Ense DVCEM dono: Palma sed PACIS amantem,
 PRUDENTEM at Lauri fronde, sacroq; Libro.
 Hoc ergo stricto violentum vitaris in Hostem,
 Subiectos placidos, sed pia Palma regat.
 Tum velut ex Libro pridem Prudentia parta est,
 Sic ferat æternum Laurus odora decus.
 Sic placida viridem transmittes sorte senectam,
 Et Marte, & studijs Pacis, & Arte potens.
 At si fortè acri studio te accenderit hostis,
 Pro LEGE vt moueas prælia, proq; GREGE.
 GRYPHVS erit, pro te qui non pugnare recuset,
 Vnguibus armatis fortiter arma gerens.
 Quem si quis temerè pugnandi sorte laceffer,
 Vnguibus his robur sentiet esse suum.
 Sed nec tu porro fidum aspernabere Gryphum
 Sed duret cunctos gratia nostra dies.
 Sic tua te seros redamet noua sponsa per annos,
 Sic tu sis requies illius, illa tua.
 Progeniem & crebro Pharodena stirpis adaugens,
 Te faciat grata prole subinde patrem.
 Hæc volui: oblato cum munere tu mea prompti
 Cordis vota tibi grata fuisse proba.

C

ACRO-

ACROSTICHIDES.

Ad Etymologiam Nominum alludentes.

HVL drlcho, voto felici iungitur ANNA
 DE xter & HVLDERICHVM nunc bene vincit HymEN
 RI xa aberit nimirum hic omnis, gratia Nomen
 CVS todit quoniam & nectit vtrunq; bonA

AE N I G M A.

Numerum Anni, quo celebratae sunt Nuptiae, continens.

- A** Nnum scire cupis, quo MEGLABVRGIVS Heros
 Legitimi pepigit sacra secunda Thori.
 Dicam, tu numeros sollerti collige mente,
 Inq; suam summam conijce, certus eris,
 Primo quot Primaeus ADAM de coniuge natos
 Primaeua, quorum nomina nota, tulit.
 Dein sanctus genuit quot Mascula pignora NOHA.
 Natorum & Saraj quot pia mater erat.
 His addas annos LAMECH, qui coniuge primus
 Mutavit gemina, iura verenda Thori.
 Hinc vitae spacium castus quod complet ISACVS,
 Ante Thori sociam quam Dominamq; legit,
 Tum SALOMO, dempta numerosa pellice, iunxit
 Vxorum stabili quem sibi lege gregem.
 Mox numerosa, numerat quod ABRAMI e stemmate stirpes,
 Filius ille Hominis, filius ille DEI.
 Qui puer in Templo Phariseos quo erudit Anno,
 Si numeris addas lector amice tuis.
 Adiungens solitis quot LABRA reposta lauacris,
 In Cana Sponsis disposuere nouis.
 Cumq; his qui Christi Res gestas ordine dextro
 Scripsere, Insignes, organa sancta, viros.
 Non Anni faller numerus te, si modo recte
 Addendo, summam conficis inde suam.

ETE

ETEOSTICHA.

Cum utriusque Nomine mensem exprimens.

VLrI Co CLaro qVo teMpore IVngItVr Anna
Lata Capri ætherII CornVa PhœbVs InIt.

Cum Anno, Mensem & Diem exprimens.

Mensis qVI Christi CLara InCVnabVLa profert,
Nona LVCe ThorI IVra benigna noVat.

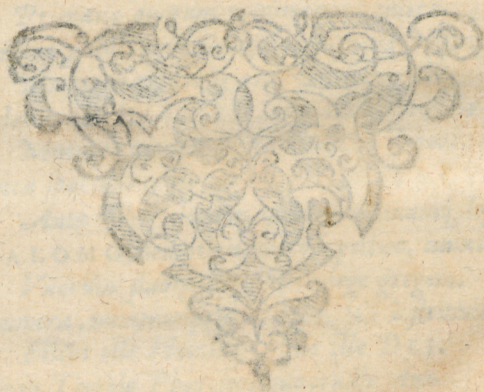
ETHOSTICHA

Car. Christoph. Nomin. mensur. experiment.

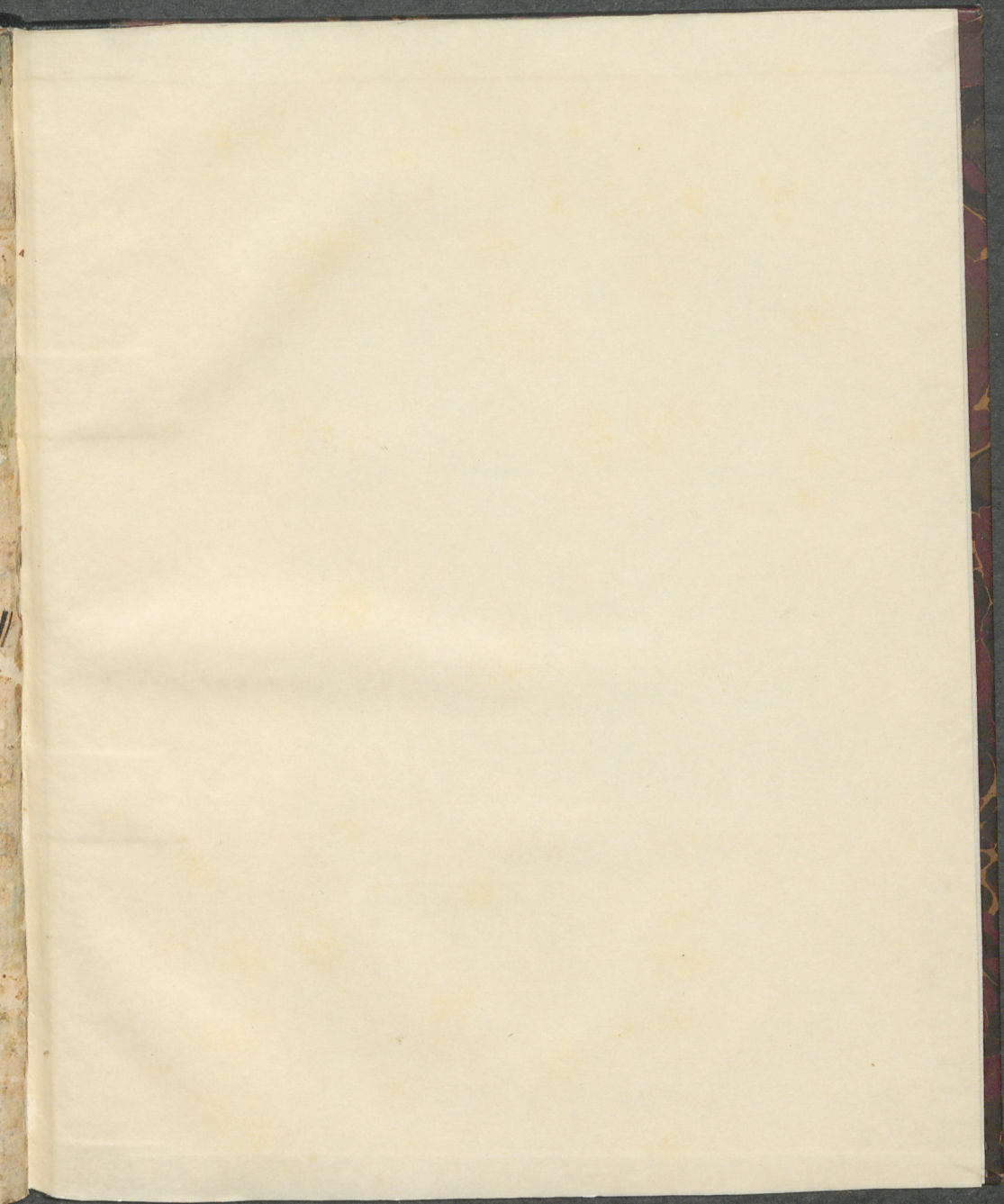
Vltimo CT. no. Vo. tempore IV. n. IV. Anna
Lact. Cap. III. Cornu. Phlegm. Iola

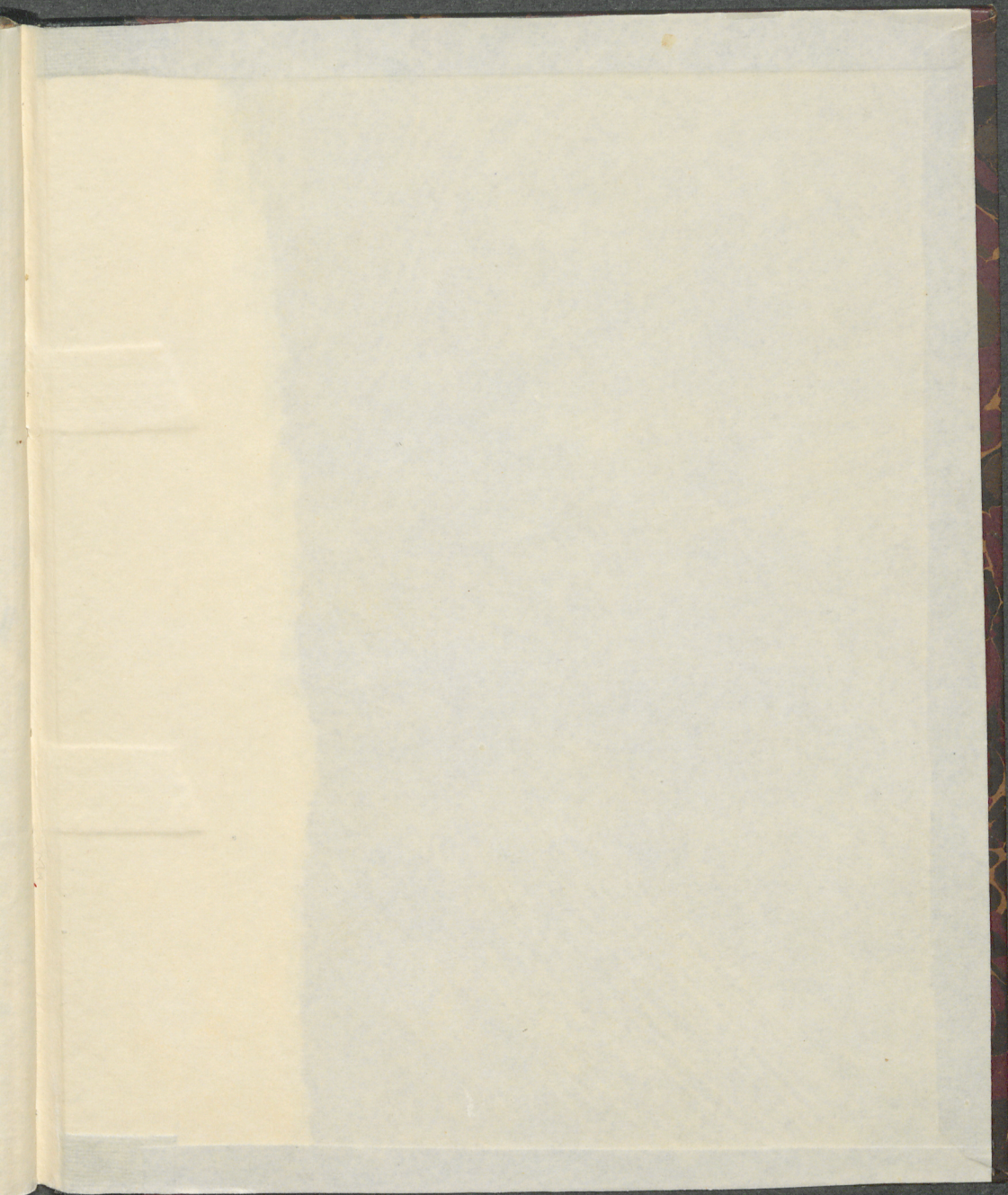
Car. Anna. Mensur. C. D. n. experiment.

Mensur. p. VI. Chist. Clara. Inc. V. n. V. la. p. n. o. r. o. s.
Mota. L. V. C. T. h. o. I. V. n. p. n. o. s. n. o. v. a. t.

Universitäts
Bibliothek
Rostock

Sic ne destituat carum
 PENEL
 TELEMACHVS
 Copulat, ha
 Iunguntur vero GEN
 Firmior &
 Hinc TVRTVR
 Prodit, &
 Pingit enim fœdus
 Purpureiq;
 Vsq; adeo fatum cui
 Mœreat,
 Vt nisi potandas pec
 Appositas
 Tum contenta vno di
 Exemplo, p
 Laudate vitam sic qu
 Fida suo, &
 TVRTVRE sic fida l
 ALCYON
 Viderat hæc somno mu
 Submersi po
 Viderat, & somni tan
 Incerto repe
 Nunc scindens pectus
 Nunc CE
 Et quamuis veri non
 Mente min
 Parua mora, appellun
 Iamq; patet
 Ergo insperato casu de
 Finire & la
 Certa vel horrentes L
 Vt pius ate

itum
 quæ Probitatis habet.
 it, qui restis ad instar
 ra iuncta fide.
 o amoris
 sit vt inde simul.
 Mysteria Amoris
 robat ista bono.
 Amoris,
 doris habet.
 ris illa
 dolore dies.
 vndas,
 ria gustet aquas.
 raro
 etq; Fidem.
 TVRIS egit,
 ODAMIA, viro.
 r ipsa est,
 honosq; sui.
 ibore,
 embra viri.
 ta visu,
 e gradu.
 q; capillos,
 ce animoq; vocans.
 amen illa
 a visa pauet.
 ad litora fluctus,
 quale gerant.
 te parat.
 e sub umbras,
 ret Amor.
 B ij

Turtur.

Sed